

NIEPOMIERNIK (1) *sb m*

G pl niepomiernik(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek, który nie zna miary w jedzeniu i picciu; żarłok, pijak: Co też nie bez przyczyny z tych niepomierników natrząła się w piśaniu śwym y on Polki Poetà Rey ftary/ który choć też sam rad dobrze pił y iadł WerGość 241.

Synonim: niepowściągliwy.

Cf POMPIERNIK